

ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ (1739-1811) (рођен као Димитрије, Доситеј- монашко име)

-најзначајнији представник **просветитељства**, књижевног правца чија је основна идеја била да се пише на народном језику

-још као дечак одао се верском заносу, читао је житија светаца, па је зато са 14 година побегао у манастир, не марећи за савете свог тече који га је одгајио

-у фрушкогорском манастиру Хопово машта о пустињачком животу, али убрзо схвати да је живот у манастиру другачији од оног каквим га је он замишљао, па после три године бежи из манастира

-од тада стално путује и учи, студира на разним универзитетима (путоваће наредних 40 година)

-циљ му је да покаже људима колико је образовање важно

-стиче енциклопедијско знање, говори девет језика, постаје најобразованији Србин тог времена

-у Србију се враћа почетком 19. века, постаје Карђорђевићев лични секретар и учитељ његовој деци

-оснивач је Велике школе (претече данашњег универзитета), прве богословије и први министар просвете у Србији

-сахрањен у порти Саборне цркве, поред Вука Караџића; на његовом гробу пише „Он је љубио свој род“

-најзначајнија дела: „Живот и прикљученија“, „Писмо Харалампију“, „Совјети здравог разума“, „Басне“

-најважније Доситејево просветитељске идеје:

1. књиге су важније од свега, оне доносе светлост знања
2. књиге треба да буду штампане на простом језику како би их и најобичнији сељани разумели
3. увек треба тежити ка новом и бољем
4. човек човеку треба да буде близак, без обзира на веру и нацију
5. неспоразуми и мржња јављају се кад су људи прости и непросвећени, зато треба учити
6. треба отворити школе у којима ће да се школују и мушка и женска деца